

Scénář – Ladislav Beneda

písknutí píšťalkou

11“

Příběh Ladislava Benedy začíná jeho narozením 9. ledna 1944 v Plzni. Vyrůstal ale v Ejpovicích a jako dítě si hrál u řeky Klabavy, než se začalo těžit.

R05_0008

6:43 – 7:03

20“

„... To údolí u řeky Klabavy bylo nádherné. Pozor, bohužel, když tam začali dělat tu dílu do země a těžit tam tu rudu, tak tím to úplně zdevastovali, že to bylo hrozný. Pomálu nešli otevřít okna, protože to bylo kouře tam od teď z té fabriky, že to se nedalo vůbec pomalu dejchat.“

7“

Základní školu prožíval jako každý jiný žák bez velkých průšvihů, a když mu bylo 10 let, začal hrát házenou.

R05_0007

4:16 – 4:27

11“

„...to bylo tak, že v Ejpovicích jiný sport nebyl. Takže všichni kluci, nebo i děvčata, jsme začali hrát národní, tenkrát českou házenou.“

29“

Už v roce 1956 vyhráli jako mladší žáci přebor Plzeňské oblasti.

jingl

Na dopravní škole v Plzni si vybral obor autoelektrikář, učil se v ČSAO Plzeň a v první práci opravoval stroje pro podnik Železnorudné doly a hrdkovny Ejpovice.

V roce 1963 odešel s několika spoluhráči na vojnu, kde nastoupili do prvoligového házenkářského týmu Dukla Příbram. Vojna byla pohoda, ale ...

R05_008

12:12-12:30

18“

„...Hlídali jsme taky muniční sklad. Tam byly různé zbraně a výbušniny. To jsme hlídali v noci. A to jsme měli všichni ostré náboje. Kdyby nás bývalo někdo přepad, tak jsme museli střílet. Tak jsme měli strach, že budeme muset střílet někam po někom.“

12“

Z vojny se vrátili do Ejpovic jako parta, měli natrénováno a v roce 1967 vyhráli druhou ligu a postoupili do první. Život šel hladce až od srpna 1968...

R05_007

10:00-10:02

2“

„...To byla pro nás rána velká...“

10:10-10:14 4“

„...nás vlastně napadli naši, vlastně naši bratří.“

10:18-10:21 3“

„... Takže jsme měli velký strach, co bude s náma a co se bude dít dál.“

3“

Jednou, když jel Ladislav Beneda na motorce do práce, ...

R05_008

9:16-9:30 14“

...“za mnou tank přede mnou tank. Teď jsem měl strach, co se stane, aby do mě nenarazil, aby ten vepředu nezabrzdl. To byl příšernej okamžik, strašlivej okamžik, kterej už bych nechtěl zažít.“

18“

V roce 1971 byl na vrcholu své výkonnosti, vyhrál 1. ligu a získal titul Mistr sportu, za který on a jeho tým dostali týdenní rekreaci na Šumavě.

V roce 1974 se s rodinou přestěhoval do nově postaveného domu v Újezdě a začal hrát házenou tady.

R05_0008

5:36-5:45 9“

„...Když jsme začali tady stavět ten barák, tak rozpočet na ten barák byl asi 280 tisíc. To nejsou dneska žádný peníze.“ - 9s

10“

Když ukončil hráčskou kariéru, začal se věnovat trénování ujezdeckých kluků od mladších žáčků až po dorost. A to mu vydrželo až do jeho 55 let.

R05_0007

12:17-12:32 15“

„...A ty kluci, co jsem trénoval, i tady tátu Tomášovo, ty kluci vyhráli vlastně Přebor republiky. A několikrát za sebou potom to Újezdecký vyhráli“

11“

Do trénování kluků přišel listopad 1989. Ladislav Beneda s manželkou chodili na plzeňské náměstí demonstrovat a zvonit klíči, aby podpořili veliké změny.

R05_0007

13:26-13:38 12“

„...A všichni byli rádi, že něco bude jiného. Že se něco změní. Tenkrát se začalo věřit tomu, že se někam člověk podívá, protože za komunistů jsme nemohli jezdit nikam.“

3“

A co by Ladislav Beneda vzkázal mladým lidem?

R05_0007

15:21-15:28 7“

„.. Aby byli rádi, kde jsou, aby byli rádi, v čem žijou, a aby byli spokojení a měli se dobře pořád.

Vyprávění: 1:42

Nahrávka: 2:01

Celkem: 3:43